

Lotta-esittely 22.11.2020

Asta Mirja Jauhiainen, v.1927, Pielavesi

Asuin pienessä maalaiskylässä, ammattina karjanhoito ja maanviljely, niin kuin silloin kaikkialla maalla. Isäni haavoittui sodassa, joten jouduin hoitamaan juoksevat asiat. Kotini sijaitsi 28 km päässä kirkonkylältä.

Kulkuvälineenä polkupyörä ja sukset. Kylässämme ei ollut yhdistystä, mutta teimme yhteistyötä naapurikylän yhdistyksen kanssa, jossa olimme jäseniä. Toimintamme oli aika ajoin vilkasta. Pidimme ompeluseuroja jotka kokoontuivat usein kotiin. Neuloimme sukkaa omista kehräämistä langoista. Sukat lähetettiin tuntemattomille sotilaille.

Juhlien järjestäminen oli tärkeää, monenlaisilla teemoilla. Järjestimme Karjalan siirtolaisille omat juhlat. Äitienpäivät ja joulujuhlat oli tärkeitä.

Kesällä oli harrastuksena pesäpallo, ei ollut päällystettyjä kenttiä, kunhan oli jossakin tasainen aukio. Hiihtokilpailut olivat myös suosittuja. Kävin erilaisia kursseja, tarkoituksena lähteä lottakomennukselle, haaveena lääkintälöytötyö. Mutta. Sitten kävi niin kuin kävi. Meiltä fasisteilta lopetettiin toiminta.

Sydämeeni jäi palaamaan lottahenki. Kun meidät vapautettiin olin valmis perustamaan Pielavedelle Lottaperinneyhdistystä.

Lisäksi olen toiminut Sotaveteraanien naisjaostossa, Sotainvalidien hallituksessa. Sotaveteraanien ja Lottaperinneyhdistyksen hallituksessa olen edelleen.

Toivoisin, että Lottaperinneyhdistys järjestäisi koulutusta maanpuolustusjärjestönä kriisiaikojen parantamiseen.

Työtä olisi paljon, mutta tekijöitä vähän.